

KLOOSTERKERK DEN HAAG

MANNEKE & MOORE

MUZIEK VAN TWEE COMONISTEN
VAN EIGEN BODEM

stichting
Kunstcentrum Kloosterkerk

16.00

ZATERDAG

21

SEPT

€ 10,-

PANFLUIT
MATTHIJS KOENE

COUNTERTENOR
KASPAR KRÖNER

ORGEL
GEERTEN VAN DE WETERING

Kate Moore (1979)	<i>Uit: The Open Road Cycle (2008)</i> -We must not stop here -Whoever you are come travel with me -I will be honest with you
Daan Manneke (1939)	Ligatura (2015)
Daan Manneke	Fructus (1998)
Daan Manneke	<i>Uit: De zonne rijst (1962-63/2008)</i> Aleer het licht ten avond raakt... Vijf versetten op een avondhymne
Daan Manneke	Faux Bourdon (rev. 1997)
Kate Moore	<i>Uit: The Open Road Cycle (2008)</i> -Spinbird -Whoever you are come forth -To that which is endless
Kate Moore	The Crow (2019)

Bij de uitgang zijn diverse cd's verkrijgbaar.

Op zaterdagmiddag 23 november (16.00u) vindt het volgende zaterdagmiddagconcert plaats. Op het programma staat muziek van Bach en Ravel, uitgevoerd door het Haagse Trio Cortado (fluit, althobo en basklarinet) en organist Geerten van de Wetering.

PROGRAMMATOELICHTING DOOR COMONIST KATE MOORE

In 2008 **The Open Road** was commissioned by the Korzo Theater in the The Hague. It is a song cycle adapting lyrics from a set of poems by Walt Whitman under the title Song of the Open Road. Song, the depiction of poetry, chant or other forms of communication through melody, is the most rudimentary form of musical expression, coming straight from the soul. Having the ability to directly reflect the inner shape, dimension and state of a person, it is a language perhaps more effective than any other form of communication to instigate empathy between people in common experience.

The instruments were chosen for their significant symbolic value. The organ, representing the heavens, speaks with air compacted and pushed through pipes to capture the very breath of the universe. The vocalist is the guide pointing the direction of the road simultaneously reflecting the progression of the journey.

The musical material continues the language of allegory narrating the evolution of the traveller. Melodies built on octatonic scales represent the key or point of origin. The progression of cadences through major and minor triads played by the harp, at times accompanied by the organ, represents the road. Sustained drones illustrate the infinite bounds of the universe, a horizon that lies beyond the limitations of the body played by the organ. Diatonic scales indicate a progression of seven notes representing the cyclical nature of days of the week and seven planets Sun, Moon, Mars, Mercury, Jupiter, Venus and Saturn. The passing of the hours is suggested by the repetition of regular pulse, a resounding heartbeat, a memory of the transitory nature of life.

Using sparse resources and a purely acoustic setting, the subtlety of foreground and background play an important role, giving the songs a sense of depth that suggest a mobile quality where sound and words hang in the air, fragile subjects to the changeable qualities of the surroundings. Being unamplified and evidently quieter as a result, the audience must acutely attune their attention to the act of listening with a more defined focus.

The Crow, performed by Matthijs Koene on pan-pipes and Geerten van de Wetering on organ, is a compilation of chants and incantations paving the way through the song of this peculiar bird, for a journey to the other world. Kate Moore inspired by epic story cycles of Celtic Mythology, The Canterbury Tales, Beowulf and the Prose Edda. Through the character of the crow, a universal archetype, stories of light and dark, birth and death, earth and nature emerge through the powerful medium of music where myth, folk-lore and history are interwoven into a rich tapestry of imaginary landscapes, characters and happenings seen through the eyes of the mysterious and idiosyncratic archetype of the crow. The crow is a messenger from the other world, an ambassador for the unseen. Associated with fate and the pull between the forces of dark and light, the crow has been known to sing a rare song at the moment the soul passes to another realm.

PROGRAMMATOELICHTING DOOR COMONIST DAAN MANNEKE

Mijn levenstrefwoord/motto is ruimte.

Feitelijk zijn al mijn composities ruimtelijk in verschillende opzichten: ze verlangen gulle resonerende zalen/pleinen/kerken etc.

Maar ook de muzikale inhoud is ruimtelijk: verschillende soorten muziekgenres, stijlen en 'talen' staan naast en haaks op elkaar en zijn soms gezamenlijk te horen.

Ligatura is daar een heel goed voorbeeld van: de panfluit is én een soort orgelregister én een totaal andersoortig instrument. Doorlopend zijn er grote tegenstellingen in toontaal, timbres, bewegelijkheid, sonoriteit. Ook het citaat van een Geneefse melodie, Psalm 8, is zo'n vreemd object dat zich in de partituur nestelt.

Ton de Leeuw benoemde het destijds zo: [...] 'Alsof de componist voor een denkbeeldig theater schrijft'.

Faux Bourdon is oorspronkelijk geschreven voor altfluit en door Matthijs Koene bewerkt voor panfluit. Het is een soort herdersfluit-muziek met veel verschillende manieren van zingen, quasi-roepen, quasi-volksmuziek, 'ritselen' en verschillende uitingen ineen. Marijn Simons bewerkte deze compositie voor vioolsolo.

Aleer het licht ten avond raakt zijn een vijftal variaties, versetten genoemd, op de beroemde avondhymne. Het is één van mijn vroegste [uitgegeven] composities [ca 1962] en geschreven voor het fraaie Del Haye orgel [1771], in de toenmalige Hervormde Kerk van Bergen op Zoom.

Fructus is een werkje voor altus, tekst Ave Maria, geschreven op verzoek van Sytse Buwalda.

Liedteksten

The Open Road (I)

We must not stop here

We must not stop here

However sweet these laid-up stores

However convenient this dwelling we cannot remain here

However shelter'd this port and however calm these waters we must not anchor here

However welcome the hospitality that surrounds us

We are permitted to receive it but a little while

Whoever you are come travel with me

Whoever you are come travel with me!

Traveling with me you find what never tires

The earth never tires

The earth is rude, silent, incomprehensible at first

Nature is rude and incomprehensible at first

Be not discouraged, keep on, there are divine things well envelop'd

I swear to you there are divine things more beautiful than words can tell

I will be honest with you

I will be honest with you

I do not offer the old smooth prizes, but offer rough new prizes

These are the days that must happen to you:

You shall not heap up what is call'd riches

You shall scatter with lavish hand all that you earn or achieve

You but arrive at the city to which you were destin'd

You hardly settle yourself to satisfaction

Before you are call'd by an irresistible call to depart

Fructus

Ave Maria, gratia plena,

Dominus tecum.

Benedicta tu in mulieribus,

et benedictus fructus ventris tui, Iesus. En gezegend is Jezus, de Vrucht van Uw schoot.

Wees gegroet Maria, vol van genade.

De Heer is met U.

Gij zijt de gezegende onder de vrouwen.

Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora mortis nostrae.

Amen.

Heilige Maria, Moeder van God,
bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood.

Amen.

The Open Road (II)

Spinbird (orgel solo)

Whoever you are come forth

Whoever you are, come forth! or man or woman come forth!

You must not stay sleeping and dallying there in the house,

Though you built it, or though it has been built for you.

Out of the dark confinement! Out from behind the screen!

It is useless to protest, I know all and expose it.

Behold through you as bad as the rest

Through the laughter, dancing, dining, supping, of people,

Inside of dresses and ornaments, inside of those wash'd and trimm'd faces,

Behold a secret silent loathing and despair.

No husband, no wife, no friend, trusted to hear the confession,

Another self, a duplicate of every one, skulking and hiding it goes,

Formless and wordless through the streets of the cities, polite and bland in the parlors,

In the cars of railroads, in steamboats, in the public assembly,

Home to the houses of men and women, at the table, in the bedroom, everywhere,

Smartly attired, countenance smiling, form upright,

Death under the breast-bones, hell under the skull-bones,

Under the broadcloth and gloves, under the ribbons and artificial flowers,

Keeping fair with the customs, speaking not a syllable of itself,

Speaking of anything else but never of itself.

To that which is endless

To that which is endless as it was beginningless,
To undergo much, tramps of days, rests of nights,
To merge all in the travel they tend to, and the days and nights they tend to,
Again to merge them in the start of superior journeys,
To see nothing anywhere but what you may reach it and pass it,
To conceive no time, however distant, but what you may reach it and pass it,
To look up or down no road but it stretches and waits for you, however long but it stretches
and waits for you,
To see no being, not God's or any, but you also go thither,
To see no possession but you may possess it, enjoying all without labor or purchase,
abstracting the feast yet not abstracting one particle of it,
To take the best of the farmer's farm and the rich man's elegant villa, and the chaste blessings
of the well-married couple, and the fruits of orchards and flowers of gardens,
To take to your use out of the compact cities as you pass through,
To carry buildings and streets with you afterward wherever you go,
To gather the minds of men out of their brains as you encounter them, to gather the love out
of their hearts,
To take your lovers on the road with you, for all that you leave them behind you,
To know the universe itself as a road, as many roads, as roads for traveling souls.
All parts away for the progress of souls,
All religion, all solid things, arts, governments -
All that was or is apparent upon this globe or any globe, falls into niches and corners before
the procession of souls along the grand roads of the universe.
Of the progress of the souls of men and women along the grand roads of the universe, all
other progress is the needed emblem and sustenance.
Forever alive, forever forward, Stately, solemn, sad, withdrawn, baffled, mad, turbulent,
feeble, dissatisfied,
Desperate, proud, fond, sick, accepted by men, rejected by men,
They go! they go! I know not where they go,
But I know that they go toward the best—toward something great.

Matthijs Koene (1977) wordt internationaal gezien als een van de meest vooraanstaande panfluitisten van zijn tijd. Matthijs is grensverleggend; zijn visie en speelwijze hebben de

technische mogelijkheden en expressie van de panfluit vergroot. Hierdoor heeft de panfluit zijn intrede kunnen doen in de klassieke muziek.

Hij weet menig componist te overtuigen om een werk voor panfluit te schrijven. Tot op heden zijn meer dan 200 composities voor Matthijs gemaakt, veelal aan hem opgedragen: solowerken, in kamermuziek, met orgel, als

onderdeel van ensemble en soloconcerten. Vaak door componisten van naam als: Theo Loevendie, Roderik de Man, Daan Manneke, Guus Janssen, Klaas de Vries, Chiel Meijering, Gwyn Pritchard, Fabio Nieder, Calliope Tsoupaki, Martijn Padding, Klas Torstensson en Ron Ford.

Matthijs ontving zijn eerste panfluitlessen op 7-jarige leeftijd en sloot zijn studie aan het Conservatorium van Amsterdam cum laude af. Kort daarna werd hij in 2005 benoemd tot hoofdvakdocent panfluit aan hetzelfde instituut.

Kaspar Kröner begon zijn muzikale opleiding met een studie altviool aan de Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlijn. Nadat hij zijn altstem had ontdekt, werd hij aan hetzelfde instituut door Scot Weir, Steward Emerson en Wolfram Rieger begeleid bij de eerste stappen in zijn ontwikkeling als countertenor. Om zich te specialiseren in de authentieke uitvoeringspraktijk zette hij zijn zangstudie voort aan de afdeling Oude Muziek van het Koninklijk Conservatorium te Den Haag bij Michael Chance, Peter Kooij, Jill Feldman, Rita

Dams en Diane Forlano. Daarnaast volgde hij masterclasses bij onder meer Helmut Rilling, Barbara Schlick, Gefrey Gall, Stephen Stubbs, Hilliard Ensemble, Thomas Quasthoff en Jard van Nes.

Kasper Kröner brengt een gevarieerd repertoire van lied, oratorium en opera. Als solist werkt hij met ensembles als het Nederlands Kamerkoor, Amsterdam Baroque Choir, Huelgas Ensemble, Cinquecento, Cappella Amsterdam en het Nederlands Philharmonisch Orkest. Hij vertolkte verschillende operarollen zoals Arsamenes (Xerxes), Medoro (Orlando) en Tolomeo (G. Cesare) van G. F. Händel en Apollo (Apollo & Hyazinth)

van Mozart. Daarbij werkte hij samen met dirigenten als Ton Koopman, Daniel Reuss, Pablo Heras Casado, Risto Joost, Paul van Nevel, Mike Fentross, Jörg-Peter Weigle, Richard van Schoor en Hermann Bäumer.

Als ontvanger van een studiebeurs van de “Studienstiftung des Deutschen Volkes” en de “Förderpreis der Musikakademie Rheinsberg” nam hij deel aan diverse producties met moderne muziek waaronder wereldpremières van speciaal voor hem geschreven werken. Hij was solist in de succesvolle tournee van het Nederlands Kamerkoor met de Johannes Passie van Arvo Pärt, zong Händels Messiah met het Amsterdam Baroque Orchestra en Ton Koopman en hij nam deel aan een tournee met de barokoperaproductie ‘Pearl’ van Combattimento en het Scapino Ballet.

Geerten van de Wetering studeerde orgel en improvisatie bij Jos van der Kooy en kerkmuziek en koordirectie bij Theo Goedhart aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Tevens studeerde hij politicologie aan de Universiteit Leiden. Na het behalen van zijn mastergraad orgel studeerde hij aan de Universität der Musik in Wenen bij Roman Summereder (20e eeuwse muziek) en Peter Planyavsky (improvisatie). Verdere improvisatielessen volgde hij bij Ansgar Wallenhorst en koordirectielessen bij Wiecher

Mandemaker.

Geerten is organist van de Kloosterkerk te Den Haag en dirigent van het Woerdens Kamerkoor. Daarnaast is hij bestuurslid van Stichting Orgelstad Leiden en artistiek adviseur van Stichting Kunstcentrum Kloosterkerk. Hij was finalist bij improvisatieconcoursen in Schlägl (O) en Westfalen (D). In 2018 won hij het Internationaal Improvisatieconcours Haarlem. In datzelfde jaar verscheen zijn eerste solo-cd, 1918 – Organ music from a new era, die in de pers enthousiast werd ontvangen.

Geerten heeft een breed repertoire met bijzondere interesse voor 20e eeuwse en hedendaagse muziek. Hij speelde premières van diverse Nederlandse composities, waaronder werken van Kate Moore, Klaas de Vries en Willem Boogman. Als solist concerteert hij in binnen- en buitenland, ook werkt hij regelmatig samen met koren en orkesten. Naast het orgel als solistisch instrument te presenteren, gaat Geerten graag de combinatie met andere kunstdisciplines aan om het orgel bij een breder publiek bekend te maken.